No. 2883 Zaterdag 25 Sept. 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

MIDDAGMAAL IN DE WOESTIJN. Soldaten van het beroemde Franse Vreemdelingen Legioen, die nu „tropisch" zijn geworden door de toestanden in Marroco gebruiken hier hun middagmaal onder de zengende zon in de woestijn.

Christelijke Politiek

Voor de luisteraars van de Troonrede heeft deze week de stem van H. M. Koningin niet onduidelijk geklonken, dat Nederland en de overige delen van het Rijk geregeerd zullen worden volgens Christelijke beginselen.

Terwijl in deze Troonrede en ook elders door sprekers en schrijvers dit woord gebruikt wordt alsof het begrip vaststaat, leert de praktijk, dat door het woord „Christelijk" zeer ver uiteenlopende begrippen worden verstaan.

Voor orthodoxe Joden geldt het verbod (althans in Nederland) om te trouwen met een „Christen-meisje". En onder dit begrip valt dan, elk meisje, dat geen Jodin is.

Als een Nederlands hoogleraar verklaart, dat Aristoteles en Spinoza tezamen volkomen voorzien in zijn geestelijke, bovennatuurlijke behoeften, zal hij niettemin wellicht zich kwaad maken, wanneer men hem toevoegt: gij zijt geen Christen.

Van de fameuse uitdrukking „Christendom boven geloofsverdeeldheid en „Christelijke en maatschappelijke deugden" als grondslag voor het geestelijk karakter van het openbaar onderwijs, weet geen sterveling wat dit precies betekent. Als een predikant, die „het dogma" van de Heilige Drievuldigheid verwerpt, de kinderen van zijn gemeenteleden doopt, in de naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes" zal hij zich geen begrip vormen van de betekenis der uitgesproken formule. En dit wordt gedaan zelfs door predikanten, voor wie Christus niet alleen niet is Gods Zoon, maar die ontkennen, dat de Zoon ooit in menselijke gedaante heeft geleefd; die zich Hem voorstellen als een mens, die wellicht werkelijk heeft geleefd, maar om wie later de Goddelijke voorstellingen zijn heengeweven. Onlangs hield een predikant in alle ernst een referaat over de vraag, of de Kerk nog reden van bestaan heeft. Ja, in Nederland zijn er predikanten, die communist zijn in deze zin, dat zij zijn aangesloten bij de Godloochenaars van Moskou. De leider van Het Derde Rijk heeft onlangs in zijn geestelijke gemeenschap opgenomen, met huid en haar, de heiden Ludendorff, en hij beweert, dat zijn staat berust op „positief Christelijke grondslag"!

Het wordt ons groen en geel voor de ogen.

In Nederland verklaren de staatkundige partijen, die tezamen eenmaal „de Christelijke coalitie" hebben gevormd, dat zij allen „stoelen op dezelfde wortel des geloofs" (Kuyper). Zij bezigen de uitdrukking „het positieve Christendom". Maar de Duitse heren en hun Nederlandse geestesverwanten hebben deze uitdrukking in discrediet gebracht. En het geloof in de Heilige Drievuldigheid wordt weer als maatstaf losgelaten, wanneer men, gelijk onlangs bij de verkiezingen in Nederland is geschied, ter wille van „de brede basis" het begrip daarbuiten gaat uitbreiden.

De strijd op staatkundig gebied gaat in onze dagen om de vraag, of de leider van de staat in zijn bestuur zich afhankelijk erkent van de geboden, zoals die in de Heilige Schrift zijn gegeven. Met den dag wordt duidelijker, dat alleen hierin de zekerheid ligt, dat het staatsbestuur niet op dwaalwegen geraakt en aldus het volk ongelukkig maakt.

En het is verblijdend, dat in de Troonrede uitdrukkelijk „Gods wet als opperste richtsnoer" genoemd is.

Men mene niet, dat de vorm van het staatsbestel hier beslissend is. Denkbaar is een autoritaire staatsvorm, zonder democratie, waarin de Overheid, bij alle onafhankelijkheid van democratische instellingen, naar Gods voorschriften regeert, ook zonder contrôle-middelen van het volk. Het is gevaarlijk, maar het is mogelijk. Even denkbaar is — de ervaring heeft de mogelijkheid bewezen — dat het staatsbestel volmaakt democratisch is ingericht, doch dat de meerderheid een regering steunt, die zich van Gods geboden volkomen onafhankelijk acht en naar het begrip van staatsabsolutisme, zo in geestelijke als in stoffelijke belangen, meent dat de overheid alles kan doen, wat zij in het belang acht van de Staat, die ze heeft te besturen.

Daarom is van het hoogste belang, op welke grond men de dictatuur van communisme en nationaal-socialisme bestrijdt. Wie waant, dat het volk reeds afdoende zal zijn geholpen, indien men het maar de democratie heeft gegeven, dwaalt. Een staatsalmacht, die zich niet onderwerpt aan de Christelijke grondwet, doch alleen aan de democratische **vormen, is in beginsel even gevaarlijk als de God loochende dictatuur.**

De strijd gaat in zijn wezen niet om dictatuur of menselijk geregeerde staat. Hij die, terecht, van oordeel is, dat een beschaafd volk democratisch moet worden geregeerd, stelle als eerste eis, dat de regeerders zich onderwerpen aan het gezag van God, omdat in die onderworpenheid de enige waarborg ligt, dat het volk ten goede zal worden geleid.

Daarom moet hij, die een bolwerk wenst tegen het bolsjewisme, eerst doen blijken, waarom hij het bolsjewisme veroordeelt. Men kan dan weten, of hij het kwaad van het bolsjewisme gekeerd zou rekenen, indien een Ludendorff de plaats had ingenomen van Stalin. Toch zou dan nagenoeg alles blijven zoals het is. Alleen zou de opbrengst van de voortgebrachte goederen enigszins anders worden verdeeld, misschien, zouden er wat minder mensen worden gedood. En Ludendorff wees ons alvast de plaats, waar het brandpunt zal liggen van de komende oorlog. Beiden zijn van oordeel, dat zij zich niet hebben te storen aan de voorschriften van Christus. Beiden verkeren in de waan, dat zij met kanonnen en bommenwerpers alles kunnen inrichten zoals zij het verkiezen. Maar wat betekent dan dat bolwerk. Het betekent niets.

Wie het bolsjewisme wil keren, omdat het een ramp is voor de mensheid, wil de geestelijke beweging keren, en een geestelijke beweging keert men niet met kanonnen, doch alleen door een tegengestelde geestelijke beweging.

Al deze leiders willen zich vrij maken van de gebondenheid, die het Christendom hun oplegt. Zij willen hun eigen God zijn. En daarom keren zij zich tegen de Kerk van Christus als hun kwaadste vijand. Als die maar eerst is overwonnen, zijn zij baas. Het meest tekenende beeld van wat deze heren beogen, is onlangs ons voor ogen gesteld in de vervanging van de crucifixen door het portret van de heer Adolf Hitler. Aldus meent men de hinderlijke God kwijt te raken door de eigengemaakte afgod als opperwezen te vervangen. Dat opperwezen is de leider zelf.

Deze heren moeten niet van een bolwerk praten.

Wie spreekt van „Christelijke politiek" drukt alleen dan een juist begrip uit, wanneer hij daarmee zeggen wil, dat het volk zó moet worden geregeerd, dat de overheid de geboden van God, zoals Christus die blijkens de Schrift aan de mensen heeft geopenbaard, in het bestuur van het volk laat gelden als het hoogste richtsnoer. Dat is het enige **middel om afdwaling en onheil te voorkomen.**

Zoals ook door H.M. de Koningin en haar regering is erkend, in de uitgesproken troonrede van deze week.

Ongelukkig dat het „voornaamste" dagblad van Curaçao gemeend heeft deze uitspraak aan haar lezend publiek te mogen onthouden.

Doch even ongelukkig is, dat niet alle Christenen het eens zijn over de vraag, wat op staatkundig gebied door die geboden wordt geëist. Zij geven zich niet allen rekenschap van het feit, dat dit vele en hoge eisen zijn.

Nederland bewapent zich

We hebben indertijd reeds de aandacht gevestigd op een uitspraak van Engels-politieke zijde: hoe Nederland de barometer van Europa is, en wanneer men daar zich wapent, dat de oorlog dan nabij is.

Een bevestiging voor de waarheid van deze uitspraak is zeker de geschiedenis van 1914 geweest, toen juist op 't laatste moment door de bemoeingen van onze huidige Minister-president Colijn, toen Minister van Oorlog, Nederland klaar was om de stoot op te vangen en dit oorzaak werd, dat Duitsland het plan von Schliefen varen liet en het Nederlandse grondgebied onaangetast liet.

Deze barometer van Europa heeft in de laatste troonrede wel laten blijken, dat het weer in Europa op slecht staat: want we hebben in deze troonrede duidelijk genoeg te horen gekregen, dat Nederland zich beter moet gaan bewapenen en de millioenennota houdt met deze uitspraak dan ook geduchte rekening.

Nederland moet mee in de geweldige bewapeningswedloop, die thans wel zulke afmetingen heeft aangenomen, dat men zich met angst in het hart afvraagt: Zal een nieuwe wereldoorlog niet tevens het einde der beschaving betekenen?

De Duitse Kapitein b.d. Dr. Dähne heeft onlangs een interessante beschrijving gegeven over de proeven, die in verschillende landen met diverse nieuwe gevechtswapens zijn genomen en die wel illustreren, wat een nieuwe oorlog geven zal.

We laten hier in hoofdzaak Dr. Dähne aan het woord:

In de militaire litteratuur vindt men thans een overvloed van artikelen en berichten over de allermodernste dood- en verderf-brengenden wapens, en over de betekenis van nieuwe gevechtsformaties die in geval van een nieuwe oorlog in het geding gebracht zullen worden. Er zijn op het ogenblik werkelijk wandelende vestingen n.l. de 70-tons aanvalstanks, verder een nieuw soort mijnenwerpers, de z.g. stormwerpers, pionierstrijdwagens, met behulp waarvan tanks hindernissen tot 6 m hoogte kunnen beklimmen.

Men heeft voor de strijd in het hooggebergte stalen bruggen uitgevonden, waarmee men kloven en afgronden van 20 m breedte kan overbruggen.

De „Luchtinfanterie" die met machinegeweren en licht veldgeschut is uitgerust, wordt achter de vijandelijke linies aan de grond gezet om de vijand in de rug aan te vallen, kortom er zijn enorm veel nieuwe oorlogswapens uitgevonden, die tijdens de verschillende grote manoeuvres in het buitenland en ook in de oorlog tegen Abessynië reeds gebezigd zijn.

Operatieve Bewegingsvrijheid.

Kapitein Dähne constateert verder, dat alle militaire oefeningen in groot verband, die in de laatste jaren in het buitenland werden gehouden, in het teken stonden van een streven naar „operatieve bewegingsvrijheid". Het voornaamste middel om een dergelijke beweeglijkheid te verkrijgen bestond voornamelijk in een ver-doorgevoerde motorisering en mechanisering der verschillende troepenformaties. 'n Volledig bevredigend resultaat werd echter nog nergens verkregen. Toch is het uitermate interessant na te gaan, welke resultaten in het buitenland werden bereikt met het invoeren van geheel nieuwe formaties en totaal gemoderniseerd wapentuig.

Franse Manoeuvres.

De Franse manoeuvres stonden geheel in het teken van de inzet van een geweldige hoeveelheid oorlogsmateriaal.

Weliswaar werden de najaars-manoeuvres in Oost-Frankrijk, die tussen Zabern en Bitsch gehouden zouden worden, afgelast, maar in de plaats daarvan werden in de bergachtige streek van de Beneden Alpen oefeningen in groot verband gehouden, waaraan behalve door de troepen die voor herhalingsoefeningen onder de wapenen waren nog door 25.000 andere manschappen werd deelgenomen, en waarbij vooral een zeer sterke luchtmacht in de strijd werd geworpen. De bizondere aandacht werd wel getrokken door de gemotoriseerde eenheden, vooral door het gemotoriseerde Observatie-bataillon en door de zware zeventig ton-aanvalstanks, die meer op een wandelende vesting dan op een beweeglijk wapen geleken: want ieder van deze tanks is bewapend met tweelings-machinegeweren en flinke snelvuurkanonnen, terwijl de bezetting van iedere tank 14 man sterk is. Evenals de grote pantserkruisers en slagschepen dragen deze tanks ook namen zoals de „Straatsburg", de „Metz", de „Verdun" enz. Verder trokken nog de bizondere aandacht de buitengewoon snelle Hotchkis-Tanks van 30 ton.

Italië's Leger.

Ook tijdens de grote Italiaanse manoeuvres was het zeer opvallend dat buitengewoon veel gemotoriseerde eenheden in het veld werden gebracht. Italië is trouwens de eerste Europeeese grote mogendheid geweest die na de wereldoorlog in staat is geweest om in de veldtocht tegen Abessynië practische ervaringen op te doen met het allermodernste oorlogsmateriaal. De Italiaanse infanterie was bij deze manoeuvres in de Apenijnen voor het eerst voorzien van een klein soort mijnwerpers, die bij een kaliber van 45 mm slechts 15 kilogram weegt en derhalve door een man op de schouder of aan de hand kan worden gedragen.

Deze „Stormwerpers" zouden het gemakkelijker maken om in de vijandelijke stellingen door te dringen, daar zij de laatste moeilijkheden op 300 m afstand, een der zwaarste problemen bij de moderne oorlogvoering, op meer afdoende wijze zouden kunnen helpen overwinnen. Bij de Italiaanse manoeuvres werden ook voor de eerste maal „Pionier-Strijdwagens" in het veld gebracht: dit nieuwe strijdmiddel bestaat uit een soort brug van zeven meter lengte, die op een pantserwagen is gemonteerd.

Deze brug die verstelbaar is en van binnen uit de pantserwagen bediend wordt, stelt de tanks in staat om zelfs over 6 meter hoge hindernissen te klimmen.

De Italianen hadden ook een heel vernuftig middel gevonden om een autotransportcolonne, die op een smal pad in de bergen plotseling rechtsomkeert moest maken, in de gelegenheid te stellen deze moeilijke manoeuvres ook uit te voeren. De colonne is n.l. **uitgerust met een op kogeldragers draaibaar platform, waarop de auto rijdt.**

Het platform wordt 180 graden omgedraaid en de auto kan in tegenovergestelde richting wegrijden. De laatste auto van de colonne laadt het platform weer op.

Tijdens de expeditie in Abessynië hebben de Italianen ook buitengewoon hun voordeel kunnen doen met een z.g. Brug voor het Hooggebergte: deze brug die uit licht staal is vervaardigd en die geen verdere steunpunten nodig heeft, kan een breedte van ongeveer 20 meter overspannen. Met behulp van deze brug kan men snelstromende rivieren of diepe afgronden overbruggen. Bovendien kan men met deze brug de lichte gevechtswagens tot 3½ ton in staat stellen om het beklimmen van stijle hindernissen te vergemakkelijken. Het transport voor de onderdelen van deze brug wordt per vrachtauto of met muilezels vervoerd.

Russische manoeuvres.

De Russische manoeuvres hadden naast hun militaire doeleinden vooral een grote politieke betekenis. Deze manoeuvres die dichtbij de Poolse grens werden gehouden, hadden bovendien een dubbel doel: vooreerst zouden deze troepen tijdens de a.s. voorjaars-manoeuvres (waarbij enorm veel meer gemotoriseerde regimenten in het veld gebracht zullen worden) aan de buitenlandse militaire attaché's moeten laten zien, in hoeverre deze troepen geschoold waren in het doorvoeren van deze gecompliceerde aanvalsbewegingen, die door de meest moderne wapens gesteund zullen worden.

Vervolgens zullen deze militaire oefeningen die voor het eerst door Engelse Militaire Attaché's, bijgewoond worden, moeten demonstreren tot welke enorme prestaties het Rode Leger thans in staat is.

Bij een aanvalsoorlog komt het er natuurlijk op aan, om in versneld marstempo op te rukken. Dagen achtereen zal men 50 tot 60 km. moeten verder marcheren.

De Russen demonstreerden dit wel op zeer moderne wijze: 1200 man sprongen met valschermen uit vliegmachines: zij waren bovendien zwaar bewapend en voorzien van 150 machinegeweren en 18 lichte snelvuurkanonnen. Deze „landing" van troepen, die in de onmiddellijke nabijheid van de Buitenlandse Militaire Attaché's werd uitgevoerd, werd onmiddelijk gevolgd door een stormaanval van de in allerijl gevormde formaties, die de tegenstander in de rug aanvielen. Heel deze manoeuvre die keurig werd uitgevoerd en waaruit bleek hoe uitstekend deze troepen geoefend waren, maakte een diepe indruk op de buitenlandse militaire deskundigen. Wat de militaire betekenis van een stormaanval van dergelijke parachutisten betreft, deze wordt door alle militaire deskundigen nog niet eenstemmig als waardevol erkend.

De Eindconclusie.

Tenslotte komt Kapitein Dr. Dähne, die de betekenis der ontwikkeling van de moderne oorlogstechniek absoluut niet onderschat, tot de conclusie, dat een toekomstige oorlog niet alleen beslist zal worden door technische bizonderheden, maar door de totale weermacht van een natie. Bij de drie gelijkwaardige wapens, weermacht, economie en cultuur speelt de techniek beslist een rol. Daarom moet deze natuurlijk met het oog op de weermacht op bizondere wijze verzorgd en ontwikkeld worden.

Doch de mens, die zich niet door de machine mag laten overmeesteren en die zich ook tegen de uitwerking der machines zal weten te verzetten, zal men nooit kunnen ontberen.

De Jeugd van Duitsland

Het is in Nazi-land om de Jeugd te doen!

Ach de oudjes, daar behoeft men zich niet zo druk over te maken; die sterven wel geleidelijk uit en anders, nietwaar?: er zijn toch nog altijd concentratiekampen, waarin men hen „mores" kan leren, naar het oude systeem: „bist du nich willig, so brauch' ich Gewalt".

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst van het land. Dat weet het Duitse heidendom zeer goed, vandaar dat het de ouders de zeggenschap over de opvoeding en het onderwijs hunner kinderen ontneemt. De kinderen moeten ingelijfd worden bij de de Hitler-jugend.

De grondlegging van het karakter, de opvoeding van het kind berust — zoals Fr. Armand onlangs in een artikel in „Ons Eigen Blad" uiteenzette — bij de Kerkelijke Overheid en niet het minst bij de onderwijzer. Het onderwijs verankert de ziel in God of...... tegen God. Het is als een verkeerspaal naar de wegen der eeuwigheid en het bolwerk waartegen Satan steeds opnieuw ten strijde trekt. De bovengenoemde schrijver geeft hiervan 'n bewijs. Op 15 September 1911 werd door het kabinet-Canalejas in Spanje het Godsdienstonderwijs in de scholen afgeschaft. Het Kruis werd tevens uit de scholen verwijderd. De generatie die in 1911 de atheïstische scholen bezocht, staat heden op de bres voor het Bolsjewisme. In Mexico is het Godsdienstonderwijs sinds 1927 totaal verboden. God helpe het Mexico van 1950!

Om de toekomst van een Staat, van een Volk te bezitten, moet men de Jeugd hebben. Zoals boven werd gezegd, begrijpt men dat in Naziland ook zeer goed. En de Nazi's hebben de Jeugd genomen, gestolen. Zeker: de lichamen worden prachtig gecultiveerd (schijnbaar althans). Doch de zielen worden in de grofste exaltatie geofferd aan Satan.

In een stad in het Rijnland bracht de Rijksinspecteur van het Onderwijs een bezoek aan een Middelbare Meisjesschool. Op zijn vraag aan de lerares hoeveel van deze grote meisjes deel uitmaakten van de B. D. M., welke voluit heet „Bund Deutscher Mädel) antwoordde deze: slechts één en het betreffende lid verhief zich met een zegevierende lach uit haar bank. De inspecteur feliciteerde het meisje, wier gelaat straalde van vreugde bij deze „onderscheiding". Misnoegd keerde de man zich in het bijzijn der kinderen tot de lerares — op tact komt het bij die bonzen in de Nazi-partij niet aan — met de vraag, hoe het mogelijk was dat zo weinig leerlingen deel uitmaakten van de organisatie. De onderwijzeres, in het minst niet uit het veld geslagen, keek de inspecteur zeer koel aan en antwoordde kort maar zeer duidelijk ten aanhore der klas:

„Mijnheer de inspecteur, een jonge moeder is voldoende voor deze klas." Het spreekt vanzelf dat deze lerares het veld moest ruimen.

Te Crefeld protesteerden de geneesheren **officieel** tegen de nachtelijke oefeningen en bijeenkomsten van de H. J. (Hitler Jugend) en de B.D.M., welke tot gevolg hadden, dat in de gemeentelijke ziekenhuizen **honderd en vijftig** jonge meisjes moesten worden opgenomen... Deze jonge studenten hebben bijeenkomsten, waarover het diepste stilzwijgen wordt bewaard. Veroorloof mij nog even verder te gaan over die gezamenlijke nachtelijke oefeningen met de bovenvermelde gevolgen. Thuiskomend van zo'n vergadering vroeg een vader aan zijn dochter wat op de bijeenkomst behandeld was. Hij kreeg ten antwoord: „Ik kan er niet over spreken; wij hebben beloofd te zwijgen." Maar dit verbod geldt toch niet voor je vader?", gaf deze terug. „Wij hebben het beloofd", antwoordde het kind en ze zweeg. Enige ogenblikken later vroeg hij opnieuw: „Sprak men over Godsdienst?". Zij antwoordde ditmaal bevestigend, waarop de vader haar formeel verbood nog langer deel uit te maken van de B. D. M.

Te Keulen riep de heer Grobe **Gauleiter,** ex-katholiek, maar ongetwijfeld „positief christen" van de daad (paganist) alle schoolkinderen op de plaats bijeen om hun te zeggen: „Luistert niet naar de priesters, zij liegen er maar op los: luistert naar ons, wij zeggen de waarheid, Wij!" Iedere onderwijzer en leraar in de Nat.-Soc. Staat heeft onderwijs te geven in de N.S. Weltanschauung en de werken der leiders: „Mythe der 20ste eeuw", „Mein Kampf" enz. Wee hem wanneer hij zich zou wagen aan de demonstratie van enige Christelijke overtuiging! Er is dan ook geen vrijheid meer. Zelfs niet van gedachten! Allen zijn als gevangen in een angstpsychose. Verraad loert allerwege: het concentratiekamp is een nachtmerrie. De vader wantrouwt het kind, het kind wederkerig zijn vader. De leraar en onderwijzer staan onder de scherpste observatie van hun leerlingen.

In de Nat.-Soc. Staat hoort van de ochtend tot de avond weinig anders meer voorzichtig aanduiden als „de zaak van opstandige jeugd". Alle leerlingen ademen dezelfde geest: van het neo-paganisme. Het heidendom der oudheid herleeft en wordt alom gepredikt, op elk uur, op elke plaats, door de apostaten, de leiders van het nieuwe heidendom.

Op de kleuter- en lagere scholen is de toestand gelijk. De Zusters en diaconessen hebben het veld moeten ruimen voor „bruine" onderwijskrachten. De „nationale wedergeboorte" in het Nat.-Soc. vangt het kind in haar netten in de prilste jeugd. Elke vorm van Godsdienstonderricht is uitgesloten. Geen kruisteken, geen gebed, geen Christelijke voorstelling of plaat boeit het oog der kleinen: alles wat spreekt van God en Christendom is verbannen, er is alleen de droeve leegheid van een heldencultus.

Zelfs de namen der scholen zijn ontchristend. De R.K. Jongensschool St. Joseph heet nu „Hans Schemm School", een andere: „Hindenburg School" enz. Zelfs de **musea** worden georganiseerd in heidense zin. In sneltreinvaarten wordt een arbeidzaam en geëerd volk ten verderve gevoerd. En fier en met pathos klinkt het door duizenden luidsprekers: „het Nationalisme vernietigt het communisme, strijd tegen Moskou" enz.

Het **bruine Boljswisme** hetgeen het Nationaal-Socialisme is, **onderlijnt** alleen het communisme. De gillende vervloekingen van beiden zijn als de schreeuwen van een groep wolven, die gulzig dezelfde prooi verslinden en elkander het grootste deel betwisten.

Men ontrukt de priester op de kansel het geschreven herderswoord van de Bisschop (Aken, in de kathedraal!). De Gestapo is een organisatie gelijk aan de Gepoe. En de angstpsychose houdt de gelovigen gevangen. En de arbeider ziet naar zijn grote vuisten, die hij machteloos in zijn geloof schudt. Deze Gestapolieden exploiteren zelfs de Christelijke lijdzaamheid.

Het is een formele Kerkvervolging. Het is een openbare zielevergiftiging; het is **Satan in zijn meest helse manifestatie.**

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Terwijl te Geneve de Heren zitten te confereren over de grote belangen in de wereld, gaat men in het Oosten en Westen zijn gang of er geen Volkenbond bestaat.

Dat er in Spanje momenteel wat minder gevochten wordt, is geenszins te danken aan de Volkenbond; ook niet dat Italie en Frankrijk momenteel vergaderen in Geneve en Mussolini misschien daar zal toegeven geen vrijwilligers meer naar Spanje te sturen.

In Duitsland ziet men meer in een toenadering tot Italie dat ook niets van de Volkenbond hebben moet, als in een toenadering tot de bond. En daarom is men in Berlijn en Munchen met geweldige macht aan het werk om met grote praal en pracht binnen enkele weken Mussolini aldaar te kunnen ontvangen en aldus een reclame op touw te zetten voor het Nationaal Socialisme.

In het Oosten doet men helemaal alsof er geen volkenbond bestaat; China heeft nog wel geprotesteerd tegen de Japanse barbaarsheid, maar de woorden van de volkenbond aan het adres van Japan zullen minder helpen als het momentele protest van de Ver. Staten tegen het bombardement van Nanking.

Bovendien in het beantwoorden van protesten houdt Japan er ook een eigen methode op na. Zo is eerst nu antwoord binnengekomen op het Engelse protest na de aanslag van de Engelse ambassadeur in China. De man is intussen weer **beter en vertrekt dezer dagen naar Engeland.** Tijd schaft raad, denkt Japan en met dergelijke aangelegenheden is haastige spoed zelden goed.

Maar toch wil Japan wel haast zetten achter zijn actie in China, vandaar dat de strijd er zo geweldig is, en de steden Canton, Honkong en Nangkin hebben in de laatste dagen van geweldige bombardementen te lijden gehad. In Nangking alleen schat men het aantal slachtoffers op 2000, maar toch, zo meldt de Amerikaanse ambassadeur is het moreel in die stad geenszins geschokt.

De Chinezen weten uit te houden.

Ook houdt de Volkenbond zich momenteel bezig met het probleem der verdeling van het H. Land. Op het Zionisten-congres te Zurich vond het Engelse plan ernstige critiek. En de mandatencommissie van de Volkenbond heeft zich absoluut niet laten imponeren door de Engelse hooghartigheid, die eiste, dat de commissie in een vloek en een zucht het plan der Londense heren zou goedkeuren. Dit heeft trouwens het Lagerhuis, tegen de algemene verwachting in, ook niet gedaan. Wil zulk een plan, als het voorgestelde, slagen, dan moet er inderdaad niet over gedebatteerd worden. Want dan gaat zijn kans verloren. Dit is nu met het Engelse plan het geval. Op de keper beschouwd, nauwkeurig bestudeerd, van alle zijden door deskundigen onderzocht toont het niets dan fouten en het karakter van haastwerk. De kans, dat het ooit werkelijkheid wordt, wordt **elke dag kleiner.** Van Joodse zijde wordt vooral aangevoerd, dat het plan volkomen in tegenstrijd is met de befaamde Balfour-declaratie van 1917, die als volgt begon: „De regering van Zijne Majesteit heeft behagen in de vestiging, in Palestina, van een nationaal Tehuis voor het Joodse volk, en zal haar beste krachten inspannen om de verwezenlijking van dit doel te bevorderen met dien verstande, dat niets zal geschieden ten nadele van burgerlijke en godsdienstige rechten der in Palestina bestaande niet-Joodse gemeenschappen..." De Joden kwamen in grote getale naar Palestina. De Arabieren werden onrustig en ontketenden in 1920, 1921, 1929, 1933 en 1936 woelingen tegen de Joodse immigratie. De Engelsen zagen steeds lijdelijk toe. De belofte van een nationaal tehuis voor de Joden werd aldoor meer tot caricatuur.

En toen kwam het fameuze plan.

Het betoog van de Royal Commission ten gunste van het plan wordt zakelijk weergegeven in een recente publicatie van de Nederlandse Zionistenbond:

1. Vóór en bij het Palestina-Mandaat zijn, door Engeland en door de Volkenbond, aan Joden en Arabieren toezeggingen gedaan, waaraan beiden gelijkwaardige aanspraken ontlenen,

2. Engeland heeft te goeder trouw ondersteld, dat deze gelijkwaardige aanspraken door de practijk met elkaar in harmonie zouden worden gebracht.

3. En is — in 1936 — pijnlijk verrast door het Arabische verzet tegen Joodse immigiratie en tegen Joods streven naar meerderheidsvorming in Palestina,

4. een verzet dat kennelijk zijn grond vindt in een sterk toegenomen Arabisch zelfbewustzijn,

5. en dat thans dermate is gegroeid, dat de Mandataris, Engeland, het niet meer kan breken.

6. Zwichtende voor dit verzet ziet Engeland zich genoodzaakt tot afsnijding der Joodse immigratie en, daardoor, tot opheffing van de mogelijkheid ener Joodse meerderheidsvorming in Palestina, af

7. tot verdeling van het land.

Het merendeel der Zionisten vindt dit betoog der Royal Commission naar uitgangspunt, argumentatie en slotsom onjuist. Want — zo zegt men — de Joodse en Arabische aanspraken op Palestina zijn in geen enkel opzicht gelijkwaardig. Hoe men deze aanspraken ook afmeet, altijd zal het recht der Joden van meerdere betekenis blijken. Immers, de Joden is toegekend een Joods nationaal tehuis, de Arabier slechts een waarborg tegen verkorting hunner rechten. De toekenning ter ener zijde is, blijkens de Balfourdeclaratie en het Palestinamandaat, primair en positief, die ter anderer zijde secundair en negatief. De Zionisten menen het recht te hebben op het hele brood. Het Engelse plan verdeelt het brood in tweeën en geeft aan Arabieren en Joden een stuk. En als men dan denkt aan Trans-Jordanië, dan ziet men dat de Joden niet eens een half, maar een kwart brood zullen krijgen. De oppositie is dus begrijpelijk, temeer daar de Arabieren door het onafhankelijk worden van Irak en Trans-Jordanië grote gebieden bezitten. Waarom moeten zij dan ook nog de helft van het „toegekende" nationaal Joods tehuis krijgen?

Onlangs op het Zionistencongres te Zürich heeft de hoofdleider der beweging Prof. Dr. Chaim Weizmann de minimumvoorwaarden bekend gemaakt, waarop z.i. de Joden een verdeling van Palestina kunnen aanvaarden. Zij luiden:

1. De Joden wensten het nieuwe deel van Jeruzalem bij hun gebied te zien ingedeeld. Men meent reden te hebben om aan te nemen, dat deze conclussie kan worden verkregen zonder al te grote moeilijkheden.

2. De absolute onafhankelijkheid van de Joodse staat dient te worden gegarandeerd.

3. De handhaving van het Britse mandaat over kuststeden, binnen het Joodse gebied gelegen, mag slechts tijdelijk zijn en moet duidelijk omgrensd worden.

4. Voor de kolonisatie buiten de Joodse staat, en Zuiden van de Britse corridor, dienen faciliteiten te worden verleend.

Een groot der der Zionisten zal ongetwijfeld ook deze voorwaarden niet voldoende achten. Dit blijkt uit de bovengenoemde publicatie van de Nederlandse Zionistenbond, waarin men tot de volgende conclusie komt:

„Het Zionisme streeft naar een publiekrechtelijk gewaarborgde woonplaats voor het Joodse volk in Palestina — aldus het Bazeler-program.

Het is niet de eerste maal in de geschiedenis der Zionistische beweging, dat het Joodse volk voor een keuze wordt gesteld. In 1903 werd, daar de Engelse regering, een territorium in Oost-Afrika aangeboden — een aanbod, waarover het Congres van 1905 heeft moeten beslissen.

Er is veel overeenkomst tussen de toestand van 1905 en die van 1937. Ook toen verkeerde het Joose volk — men denke aan de Russische pogroms — in diepste ellende. Ook toen waren velen bereid het aanbod althans in beginsel, aan te nemen, onder de overweging: „wij moeten aanvaarden — een gelegenheid als deze keert niet weer."

Het Congres van 1905 heeft het aanbod verworpen, onder beroep op het Bazeler-program. Het heeft Palestina niet willen loslaten. Twaalf jaar later kwam de Balfour-declaratie.

In 1905: een woonplaats, doch niet in Palestina, — Thans Palestina, maar geen afdoende plaats.

Het Joodse volk blijve ook thans het Bazeler-program trouw".

Thans moet de Raad van de Volkenbond stelling nemen tegenover het Engelse plan, wat, naar het schijnt, niet zo heel gunstig is ontvangen.

Een netelig probleem!

Zal het ooit tot een oplossing komen?

DE PADVINDERIJ.

R. K. PADVINDERSVERENIGING ST. THARCISIUSGROEP CURAÇAO.

Dinsdag, 10 Augustus 1937.

Om 5 uur wakker gemaakt door de Kamppolitie. We moeten ons klaarmaken voor het bezoek bij H.M. Om 8 uur is het verzamelen op het marktterrein. Samen met de Ned. O. I. padvinders gaan de West Indische padvinders in 3 grote autobussen op weg naar Apeldoorn. In de buurt van Soestdijk wordt halt gehouden, teneinde instructies te vernemen van de algemene leider, de heer Raneft.

Tegen de middag zij we bij het Loo gearriveerd. Voor het Koninklijk Paleis wordt een carré gevormd. H.M. komt nu naar buiten, en wordt gegroet door de heer Raneft. Zij gaat direct over tot de inspectie. Zij geeft de verschillende leiders de hand, o.a. de Palm. Verder vraag zij ons of wij allemaal, die nu voortrekkers zijn, eerst verkenner zijn geweest, waarop we bevestigend antwoorden. Zij informeert, of wij geregeld naar huis schrijven.

Als de inspectie teneinde is, gaan we in een der lokalen van het paleis aan tafel. We eten smakelijk en na het middagmaal gaan we ons direct klaarmaken voor demonstraties die we straks voor H.M. en H.K.H. Prinses Juliana zullen geven. Om 2 uur zitten we in een grote zaal,, twee hoog. H.M. en Prinses Juliana met gevolg komen binnen. 4 pavinders, n.l. 1 van Oost Indië, 2 van Curaçao en 1 van Saba dragen 3 grote manden met bloemen naar voren. Dit is een geschenk voor H. Majesteit. We gaan nu direct over tot het uitvoeren van ons Curaçaos nummer. We zingen eerst Den tur nacion nos patria". De Koninklijke familie applaudiseert. Nu vervolgen wij met „Bam Bonaire...", Don Pancho... en „Dun Doen, Doen".

H.K.H. Prinses Juliana heeft blijkbaar veel interesse voor deze volksdeuntjes. Hierna volgt weer een applaus. Saba geeft nu ook enige zangnummers ten beste, waarna een Oranje yell.

Nu is Oost Indie aan de beurt. Op meesterlijke wijze wordt het lichtspel uitgevoerd en als het na 1 uur is afgelopen, wordt er hard geapplaudiseerd van de zijde van de bewoners van Het Loo.

Prinses Juliana komt nu de verschillende leiders de hand geven en het valt direct op, dat zij een zeer vriendelijk en eenvoudig karakter bezit. Om 4 uur gebruiken we thee en ijs. Daarna gaan we tuinen van het Loo bezichtigen. Om 7 uur vertrekken we vanuit Apeldoorn en zijn tegen 11 uur weer te Vogelenzang.

Om 11.30 taptoe. Als aandenken hebben we allemaal een ruiker rozen meegenomen.

Woensdag 11 Augustus 1937.

Druilerig weer. Direct na de vlaggenparade beginnen we met het afbreken van onze tenten. Bij Kon. Besluit wordt de AVENUE des INDES opgeheven en tegen 12 uur vertrekken we uit het Voortrekkerskamp. Met voldoening zien we dan terug op hetgeen wij in dit kamp hebben geleerd en meegemaakt; vooral een woord van lof aan de Kampleider, de heer Koelinck, een man met een stalen wil en doorzettingsvermogen. Om 1 uur zijn we dan ook met de trein in Amsterdam aangekomen. We gebruiken een stevige maaltijd en ieder heeft verder de vrije tijd voor zich.

Donderdag 12 Augustus 1937.

Iedereen is vrij. In de avond bezoeken 4 van onze jongens de GANGSHOW film, een film helemaal georganiseerd en gespeeld door padvinders (engels). Om 11 uur taptoe.

Vrijdag 13 Augustus 1937.

Om 11.20 vertrekken we naar den Haag. Daar aangekomen gaan we per taxi naar de Kruisvaarders van St. Jan. In de namiddag zoeken verschillende jongens enige adressen van Curaçaose families op. We vernemen ook, dat Broeder Overste Corput in het buitenland vertoeft. Om 10 uur taptoe.

Zaterdag 14 Augustus 1937.

Bram is naar Nijmegen, samen met Plinio. Diaz zit in Amsterdam. Wagner gaat naar Tilburg. De rest is vrij en gaat de stad bezichtigen.

Zondag 15 Augustus 1937.

Maria Hemelvaart. 's Morgens naar de H. Mis geweest. Verder niets bijzonders.

Maandag 16 Augustus 1937.

Niets bijzonders voorgevallen.

Dinsdag 17 Augustus 1937.

Tegen 11 uur vertrekken wij naar Tilburg. Komen om 1.25 aan.

Brengen een bezoek aan het Moederhuis van de fraters van Tilburg.

Ontmoeten Bram en Wagner, tezamen met een heleboel Curaçaose bekenden, t.w. Evi Newton, Eddy Vos, Tirso Sprockel, Alwin Hermans, Amada Römer en Johnny Mauricio. We gaan het Dierenpark bekijken.

Heel interresant. Plinio bijna de prooi van een hongerige tijger. Salto mortale a la force. Tegen 7 uur gaan we per trein weer naar Amsterdam terug. Bram en Plinio blijven in Nijmegen achter. Om 10.30 taptoe. Huize St. Aloysius.

Woensdag 18 Augustus 1937.

Druk in de weer met inpakken van onze koffers voor de thuisreis.

's Avonds om 8 uur Ronde Tafelbijeenkomst onder leiding van Oubaas van Stappershoef en Aalmoezenier Schneiders. Om 10.30 taptoe.

Donderdag 19 Augustus 1937.

Om 10 uur worden onze koffers met een vrachtwagen weggereden.

Om 8.30 p.m. geeft Bram een complete film van onze reis, Jamboree incluis. Frater Canutus en Evi Newton aanwezig, tevens kennissen uit Hilversum en Amsterdamse padvinders en voortrekkers.

Om 10 uur is het afgelopen en om half elf hebben we Avondwake in de Kapel. Taptoe om 11 uur.

Vrijdag 20 Augustus 1937.

Om half 10 Reisgebed gehouden in de kapel door aalm. Schneiders.

Om kwart voor tienen vertrekken we van Huize St. Aloysius. Het scheiden is hard. Om 10 uur zijn we aan boord van het m.s. COLOMBIA. Onze broeders V.T.'s zijn aan boord Toepoel.

Oubaas Schaap, V.T. Bellwinkel, Duppen, Keyzer, Sprenger en verschillende anderen. Aan boord bevinden zich ook fr. Canutus, Evi Newton, Broeder Florentius en Aalm. Schneiders. Hier valt het scheiden ook niet mee als om half 12 de gong gaat. Diaz moet om bepaalde redenen achterblijven, ook Weis de Haseth van de Briontroep. Klokslag 12 steken we van de Levantkade.

Om 2.30 kort oponthoud te IJmuiden. We krijgen hier ieder nog een legpenning, die H.M. de Koningin heeft laten maken, als souvenir aan ons bezoek aan het Loo op de 10de Augustus 1937.

We vertrekken na 10 minuten uit IJmuiden. De zee is woelig en na een goed uur zijn de meesten zeeziek. Om 8 uur liggen we allemaal in bed.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:
4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:
4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:
4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:
5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:
5 uur H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7.— n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

GROEI EN BLOEI VAN EEN NEDERLANDS WERELDBEDRIJF.

In de vorige eeuw berustte de industriële productie nog vrijwel uitsluitend bij ondernemingen, die wij heden ten dage als „kleine bedrijven" zouden aanduiden. Voor het technisch gespecialiseerde product van de twintigste eeuw schiet de kleine onderneming met haar beperkte capaciteiten te kort, zodat uit een technische en economische noodzakelijkheid het grootbedrijf ontstond. Als een merkwaardig voorbeeld van zulk een grootbedrijf, dat zich in de laatste decennia tot een wereldconcern ontwikkeld heeft, kunnen de Nederlandse Philipsfabrieken genoemd worden.

De bescheiden fabriek van gloeilampen, die in 1891 door de heren Philips te Eindhoven gesticht werd, groeide vooral gedurende en na de wereldoorlog uit tot een wereldonderneming, zoals Nederland er geen tweede kent. Dat deze Nederlandse industrie, die toch binnen de grenzen van het eigen land een bescheiden afzetgebied heeft, een zo grote expansie gevonden heeft, is wel in de eerste plaats te danken aan de ondernemingsgeest, bij het opvoeren en uitbreiden der productie aan de dag gelegd.

De eerste bedrijfsjaren van de Firma Philips & Co. waren lang niet gemakkelijk. De gloeilamp was een geheel nieuw technisch product en er behoorde doorzicht en optimisme toe om hierin toekomst te zien. De eerste jaren werd dan ook met verlies gewerkt en tenslotte schenen de bezwaren zo groot, dat de ondernemers er ernstig over dachten om het bedrijf te sluiten. Het was een gelukkig besluit om het bedrijf nog één jaar als proef voort te zetten, want inderdaad bleken de verwachtingen gegrond te zijn: dit jaar kon men de balans zonder verlies afsluiten en verder kon de productie in stijgende lijn opgevoerd worden. Waren er in 1895 30 arbeiders werkzaam en bedroeg de productie 500 gloeilampen per dag, thans bedraagt de jaarlijkse productie van gloeilampen bijna 100 millioen!

Reeds van het begin af aan werd het belang begrepen van het wetenschappelijke element in het bedrijf, niet alleen wat het technische gedeelte betreft, maar ook wat de vakkundige bedrijfsleiding aangaat. Deze onderneming heeft nooit geaarzeld om vooraan te gaan, vooraan bij het uitwerken en productief maken van nieuwe vindingen, bij het toepassen van nieuwe technische productiemiddelen en het exploreren van nieuwe afzetgebieden.

Welke invloed heeft Philips gehad op het sociale vraagstuk in Nederland? Wat zijn de economische gevolgen van haar expansie voor het Nederlands bedrijfsleven als geheel? In hoeverre hebben haar producten bijgedragen tot de propaganda voor Nederland en de Nederlandse industrie in het buitenland? Ziehier enige vragen, waarvan het onderzoek een juist licht werpt op de betekenis van dit wereldbedrijf voor de gehele Nederlandse samenleving.

Het Personeel.

Bij het Philips concern werken meer dan 35.000 mensen, d.w.z. dat ca. 150.000 — 170.000 personen direct betrokken zijn bij een goede gang van zaken van deze onderneming, afgezien nog van de duizenden, die indirect door leveranties enz. hierbij belang hebben. Wat dit betekent, komt wel het beste tot uitdrukking door een vergelijking met het getal van de gehele Europese bevolking in Ned. Indië, dat ca. 200.000 bedraagt.

De werkgelegenheid, die hierdoor in Nederland geschapen is, is groter dan van iedere andere nationale onderneming. Zo is het in de eerste plaats dit bedrijft, dat Eindhoven naar het inwoneraantal gerekend, tot de vijfde stad van Nederland maakte. Tekenend hiervoor is het grote aantal moderne arbeiders- en beambtenwoningen, ruim 4.000, die in Eindhoven door Philips voor het personeel gebouwd werden. Het was n.l. in de jaren na de oorlog door woninggebrek in Eindhoven noodzakelijk om het woningvraagstuk voor de talrijke nieuwe arbeiders op energieke wijze aan te pakken.

Vanuit een sociaal oogpunt belangrijk is ook het grote aantal intellectuëlen, dat in dit bedrijf werkzaam is. In de eerste plaats zijn dit meer dan 300 ingenieurs en doctoren, die zich in het laboratorium aan wetenschappelijk onderzoek wijden of in de fabrieken technische leiding geven. Voorts vragen talrijke speciale takken van dienst nog 'n groot aantal gespecialiseerde krachten, b.v. de Bedrijfsorganisatie, de Sociaal Economische Afdeling, de Onderwijs Afdeling, het Lichtadviesbureau, de studios, enz.

De omstandigheid, dat de Philips gemeenschap te Eindhoven een kleine wereld op zichzelf vormt, maakt het mogelijk om uitgebreide maatregelen te treffen in het belang van de volksgezondheid op een zo grootscheepse wijze als elders niet mogelijk is. Iedere arbeider wordt voor zijn aanstelling nauwkeurig medisch onderzocht, maar ook in het dienstverband blijft deze controle gehandhaafd. Van bizondere betekenis, vooral voor de bestrijding der tuberculose is de doorlichting door middel van Röntgenstralen van alle arbeiders. Iedere arbeider wordt in een tijdvak van een tot twee jaren doorgelicht, zodat het mogelijk is om gevallen van t.b.c. reeds in het beginstadium te ontdekken en te behandelen, terwijl door isolering het gevaar voor besmetting voorkomen wordt.

Bizondere aandacht wordt verder besteed aan de hygiëne in de fabriek. Er wordt door de medische afdeling zorgvuldig voor gewaakt, dat de gezondheid der arbeiders niet door nadelige invloeden geschaad wordt. De voor dit doel in de verschillende fabricage-afdelingen getroffen maatregelen en voorzieningen kunnen inderdaad als voorbeeldig gelden.

Vanuit een economisch oogpunt is het belangrijk, dat de producten der Philips Fabrieken — waarvan wij hier de gloeilampen, radioartikelen, röntgenapparaten, Philite-producten, cinema-apparaten, gasontladingslampen en gelijkrichters noemen — zonder uitzondering nieuwe technische zijn, die bij hun verschijnen direct noch indirect concurrentie-artikelen voor de Nederlandse industrie waren. De groei van het bedrijf was dus geen verplaatsing van arbeid, doch een nieuwe bron van inkomsten voor de Nederlandse samenleving.

Door de grote export is de welvaart van deze industrie niet alleen voor bepaalde bevolkingsgroepen, maar voor de gehele bevolking van belang. De grote invloed van de Philips export op de handels- en betalingsbalans van Nederland is dus onmiskenbaar, zelfs ondanks het feit, dat ook deze industrie gedwongen was om te decentraliseren in verband met de hoge tolmuren van het buitenland.

De producten van deze electrotechnische industrie ontlenen hun waarde voor een belangrijk deel aan de gequalificeerde arbeid, die hieraan ten koste gelegd is. Aangezien bovendien het beginsel gehuldigd wordt, dat alle onderdelen en half-fabrikaten in eigen bedrijf vervaardigd dienen te worden, staat tegenover de uitvoer slechts een betrekkelijk klein bedrag aan invoer van onbewerkte materialen (metalen, chemische grondstoffen). Als voorbeeld is de vervaardiging van het wolfraammetaal te noemen. Hiervoor wordt uit het buitenland met mineraal „Scheeliet" ingevoerd, waaruit in Eindhoven het wolfraampoeder gewonnen wordt, dat verder bewerkt wordt tot het homogeene wolfraammetaal.

Naast de fabrieken van de eindproducten nemen de nevenbedrijven dan ook een belangrijke plaats in. Zelfs alle benodigde machines voor de verschillende fabricageprocessen worden in de zeer modern geïnstalleerde machinefabriek vervaardigd. Deze „integratie" in het Philips bedrijf brengt mede, dat een zeer hoog percentage van kostprijs zijn „toegevoegde waarde" is, die vrijwel geheel uit Nederlandse arbeid bestaat.

Het spreekt vanzelf, dat aan het doorvoeren van dit „autarkisch" beginsel aanvankelijk grote moeilijkheden in de weg lagen, doch men kon zeggen, dat reeds in 1916 het doel bereikt was. Een belangrijk en ook wel hachelijk moment was de noodzakelijkheid van het oprichten ener glasfabriek in 1915. Vóór de wereldoorlog betrok Philips de glazen balons en het buisglas voor de gloeilampen uit het buitenland, maar toen dit in genoemd jaar moeilijkheden opleverde en Duitsland het materiaal vasthield, moest in een zeer korte tijd een volledige glasfabriek gebouwd worden, om stagnatie te voorkomen.

Alle half-fabrikaten en onderdelen, tot zelfs het papier en het karton voor de verpakking toe, worden nu in eigen beheer vervaardigd. Men kan dus zeggen, dat elk apparaat tot in de kleinste onderdelen van **Nederlands fabricaat** is. Als kwaliteitsproduct van de allereerste rang, betekent de export hiervan in het buitenland tevens een niet te onderschatten propaganda voor het Nederlandse product in het algemeen!

Het laboratorium.

De Nederlandse naam op wetenschappelijk gebied is mede gevestigd door het werk van het Philips-Laboratorium. Het is juist tien jaren geleden, dat de eerste radiophonische verbinding met Indië tot stand kwam door middel van de P.C.J.J., de proefzender van het Philips-Laboratorium. Het was de eerste maal, dat een dergelijk grote afstand overbrug werd. Niet minder belangrijk zijn de prestaties op röntgen- en hoogspanningsgebied, de ontwikkeling der gasontladingslampen, sprekende film en televisie. Het laboratorium bezit dan ook een internationale vermaardheid.

Aan de distributie der Philips-producten ligt een uitgebreide organisatie ten grondslag met vertegenwoordigers in alle landen ter wereld, zodat Philips over buitenlandse verbindingen beschikt, die met een regeringsapparaat kunnen wedijveren. In sommige verafgelegen en economisch nog weinig ontgonnen gebieden vormt deze organisatie zelfs de enige schakel met Nederland.

Valt het te betwijfelen dat dit in deze tijden van onschatbare beekenis is voor het Nederlandse bedrijfsleven als geheel? In vele gevallen diende de Philips-organisatie aan deze industrie van voorlichting bij het zoeken van nieuwe afzetgebieden. Men weet, dat Philips gaarne zijn buitenlandse verbindingen beschikbaar stelt om aan de opbouw van het Nederlandse bedrijfsleven mede te werken.

En het was de heer Sarnoff, President der Radio Corporation of America, die onlangs in zijn toespraak ter gelegenheid van het Phohi-jubileum openlijk hulde bracht aan Dr. A. F. Philips, de leidende kracht achter dit decennium van ontwikkeling, en de vooruitgang van de radio-omroep slechts een onderdeel noemde van hetgeen door Dr. Philips en zijn bekwame staf op het gebied der electrotechniek is tot stand gebracht.

„Geleerden en technici in de gehele wereld dienen", aldus de heer Sarnoff, „eerbied en bewondering te koesteren voor de grote Philips-laboratoria in Eindhoven, die tot de best ingerichte laboratoria ter wereld behoren. Moge de voortzetting dezer scheppende activiteit in de komende 10 jaren nieuwe waardevolle bijdragen tot het geluk van het gehele mensdom opleveren."

HULP IN DE ALPEN. Een dramatische foto van de Alpen toont 'n hulpexpeditie, die in het licht van fakkels hulp brengt aan de verdwaalde Alpenbeklimmers en die later door de duisternis verrast werden.

CURACAO.

K K R O O

Wereldprogramma
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Via P.C.J. Golflengte 31.28
Zondag, 26 September 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. De K.L.M. in Nederland.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. De Nederlandse Luchtvaart door P.R.O. Peller
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Willemstad, de 23ste September 1937.

De heer Mr. L. Ch. Kwartsz is met ingang van de 1ste October 1937, op zijn verzoek, eervol ontheven van de verdere uitoefening der functiën van secretaris van de Voogdijraad op Curaçao.

De heer Henri George Siward van Raalte, arts, is toegelaten tot de uitoefening van de geneeskundige praktijk in Curaçao.

De Gouvernements-Accountant, L. F. Jansen is met ingang van de 7de September 1937 in activiteit hersteld.

Gerekend te zijn ingegaan de 20ste Augustus 1937 is de heer Jan Pauw belast met de waarneming van de betrekking van Tekenaar-Veld-assistent voor de Kadasterdienst in Curaçao.

De machinist bij de Landswatervoorzieningsdienst, J. van Beveren, is met ingang van de 20ste September 1937 in activiteit hersteld.

Met ingang van de 1ste October 1937 is de commies-verificateur J. J. Anastacia, werkzaam op Aruba, bevorderd tot Verificateur der belastingen.

De kommiezen der belastingen 1ste klasse G. A. Boekhoudt, J. M. Wild en J. E. de Lannoy, allen werkzaam op Aruba, zijn met ingang van de 1ste October 1937 bevorderd tot assistent der belastingen.

Aan de commies R. D. de S. Arends, werkzaam ten kantore van de Koloniaal Ontvanger is met ingang van de 27ste September 1937 vier weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte verleend, met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen.

De commies E. J. Rozendal, werkzaam ten kantore van de vreemdelingendienst is met ingang van de 27ste September 1937 tijdelijk ontheven van het voeren der kasboekhouding van de vreemdelingendienst op Curaçao en van de functiën van sub-ontvanger van de Koloniaal Ontvanger voor boeten en transactiegelden, gedurende de vrijstelling van dienst van Arends voornoemd werkzaam gesteld ten kantore van de Koloniaal Ontvanger en gedurende die tijd aangewezen als de ambtenaar die de Koloniaal Ontvanger vervangt.

De klerk G. C. St. Quast, werkzaam op het postkantoor alhier, is met ingang van de 27ste September 1937 vier weken tijdelijk overgeplaatst naar het kantoor van de vreemdelingendienst alhier en belast met het voeren der kasboekhouding van de vreemdelingendienst op Curaçao en met de functiën van sub-ontvanger van de Koloniaal Ontvanger voor boeten en transactiegelden.

Met ingang van de 27ste September 1937 is de adjunct-commies C. E. Rincon, werkzaam ten kantore van de Koloniaal Ontvanger, gedurende vier weken tijdelijk overgeplaatst naar het postkantoor alhier.

Met ingang van de 21ste September 1937 is de heer H. de Vries benoemd tot tijdelijk bevolkingscontroleur op Curaçao.

Aan de technisch ambtenaar bij het Departement van Openbare Werken alhier L. de Hoop, is met ingang van de 4de October 1937 om andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst verleend.

Met ingang van de 2de October 1937 is de klerk W. G. Buncamper, werkzaam op St. Maarten en belast met de functiën van griffier bij het kantongerecht op de Bovenwindse Eilanden, tijdelijk op Curaçao overgeplaatst en bij aankomst op Curaçao werkzaam gesteld ter griffie van het Hof van Justitie in Curaçao.

Met ingang van de 25ste September 1937 is de klerk A. F. de Groot, werkzaam ter Griffie van het Hof van Justitie in Curaçao, tijdelijk overgeplaatst naar St. Maarten en belast met de functiën van griffier bij het kantongerecht op de Bovenwindse eilanden.

De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

DE FILM VAN DE WEEK

Roxy.

Charlie Chan at the Race Track
To Marry with Love.
Romeo & Juliet.

Hollywood.

Texas Ranger.
Charlie Chan at the Race Track.
Bright Lights.
Singing Kid.
Don't turn them loose.
Wanted Jane Turner.

Nieuwe Missionarissen.

15 Oct. vertrekken drie nieuwe Missionarissen naar Curaçao, de Paters Brada, Volmering en van der Meer.

s.s. „Rotterdam".

Naar wij vernemen zal het s.s. „Rotterdam" morgen 26 September te uur v.m., met ongeveer 650 touristen aan boord in Caracasbaai aankomen.

Het schip vertrekt diezelfde dag te 3 uur n.m. direct naar New York, in welke haven het op 1 October te 8 uur v.m. moet aankomen.

R. K. Arbeidersbond.

Wij maken bij deze bekend dat wij op 't ogenblik 20 schilders kunnen plaatsen.

Gegadigden kunnen zich vervoegen bij de Arbeidsbeurs van de R.K. Alg. Arbeidersbond, van Walbeeckplein 24.

De Engelse staatsman Fox vertoefde in Parijs en werd door den een of anderen graaf in een vertrek gebracht, waar een grote wereldkaart hing.

De graaf wees met de punt van zijn stok naar Engeland en zei hoffelijk tot Fox: „Hoe is het toch mogelijk, dat zo'n betrekkelijk klein eiland de halve wereld beheerst."

Daarop antwoordde Fox: „Dat eiland is maar ons optrekje; eigenlijk is de wereld Engeland."

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Gisterenmiddag om 12 uur is Mussolini uit Rome vertrokken voor zijn reis naar München en Berlijn.

De Ministerpresident van België van Zeeland heeft een aanvankelijk genomen ontslag, later nog in beraad genomen.

Heden wordt de beslissing verwacht.

UIT NEDERLAND.

Bij K. B. werd tot voorzitter van de Tweede Kamer voor de huidige zitting benoemd Professor Aalberse.

Het resultaat van de stemming der kamerleden was dat de Heer Smeenk tot vice-president gekozen werd en de heer Drees tot tweede vice president.

In de begroting voor defensie oordeelt de minister dat de staatsmarine minstens de volgende sterkte moet hebben: 3 kruisers, 2 flotilleleiders, 12 torpedobootjagers, 18 onderzeeboten voor Indie benevens enkele voor Nederland, 3 flotillevaartuigen, waarvan een permanent bestemd voor de dienst in West-Indië, 1 artillerie instructieschip, 6 bewakingsvaartuigen, voor de Nederlandse wateren, 8 mijnenleggers, minstens 12 mijnenvegers, een aantal torpedomotorboten van het nieuwe type. Verder worden nog 72 grote zeevliegtuigen vermeld. De minister berekent dat een jaarlijks bedrag van 17½ millioen gulden voor nieuwbouw nodig zal zijn.

Het „Vaderland" verneemt dat de regering zeer ernstig overweegt om een gedeelte van de dekking voor de veel hogere defensieuitgaven te vinden in de vorm van een weerbelasting, die hoofdzakelijk zal drukken op hen die vrijgesteld zijn van militaire dienstplicht, ook werd gedacht aan opcenten op een of meer directe belastingen.

In de boezem van de regering blijkt men echter meer voor een aparte weerbelasting te voelen hoewel hiertegen weer aan te voeren dat als bij de aanstaande leger hervorming het contingent vergroot zal worden en vrijstellingen wegens broederdienst e.d. bijna niet meer zullen voorkomen, slechts diegenen zullen vrijgesteld worden van de militaire dienstplicht die afgekeurd zijn wegens lichamelijke gebreken.

De begroting voor het departement van koloniën wordt dit jaar op 8.379.557,— gulden geraamd. Hier van zullen 161.645 voor Suriname bestemd worden tot steun aan de bakoven cultuur en 132.074.— ten behoeve van Curaçao, voor de nodige voorzieningen etc. voor de aanstaande versterking van het detachement mariniers.

ONGEWONE BADGASTEN. De olifanten van de Ramsgate Dierentuinen in Engeland werden toegestaan een bad te nemen op de strand tussen de badgasten, die natuurlijk met veel interesse dit schouwspel gadeslaan.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond."

COMPETITIE-PROGRAMMA

MUNDO NOBO

A-Klasse:
26 Sept. : S.U.B.T. 1 — Transvaal 1 (H. Elfrink)
10 Oct. : R.C.C. 1 — Transvaal (O. Corsica)
17 Oct. : J. Hol. 1 — Hercules 1 **

26 Sept. : J. Holland 2 — Volhard. 2 (J. L. C. Pengel)
Res. A-klasse
10 Oct. : J. Hol. 2 — S.U.B.T. 2 * (H. Nevel)

RIO CANARIO.

26 Sept. : Asiento 1 — R.C.C. 1 (O. Corsica)
3 Oct. : Asiento-Zilveren-Bal wedstrijden
Res. A-klasse.
10 Oct. : Asiento 2 — Scherp. 2 (L. Ramos)
17 Oct. : Asiento 1 — Volharding 1

B-klasse:
26 Sept. : Atletico — J. Curaçao * (Suarez)
Res. A-klasse.
10 Oct. : Hercules 2 — Volh. 2 (V. B. Manuel)
17 Oct. : Atletico — Feijenoord

SCHERPENHEUVEL.

26 Sept. : Scherph. 1 — Hercules 1 (R. Jansen)
10 Oct. : Be Quick — Hilversum (A. Ercol)
10 Oct. : D.C.C. — Feijenoord *
Res. A. klasse
17 Oct. : S.U.B.T. 1 — Hollandia 1
17 Oct. : R.C.C. 2 — Scherp. 2 *

De wedstrijden aangegeven met * beginnen om half vier.
De wedstrijd aangegeven met ** begint om half vijf.
De andere wedstrijden beginnen om kwart voor vijf

OEFENING OP DINSDAG 28 SEPTR. 1937 DES NAMIDDDAGS OM 5 UUR OP MUNDO NOBO.

E. Vos (R.C.C.)
A. J. Maduro (S.U.B.T.) — M. v.d. Gen (J. Hol.)
H. Royer (J. Hol.) — A. Sentiago (J. Hol.) — E. Meerens (Volh.)
Ch. Beckers (Scherp.) — J. Ramirez (J. Hol.) — A. Maduro (J. Hol.) — H. Leers (J. Hol.) — H. Panneflek (R.C.C.)

Blauw shirt

O

Wit shirt

J. Christian (S.U.B.T.) — Lo Ning Hing (Transv.) — C. Prince (R.C.C.) — E. de Castro (Volh.) — G. Pardo (J. Hol.)
E. Pieters (S.U.B.T.) — C. Bloemendaal (Asiento) — N. Vera (R.C.C.)
W. Lambij (Asiento) — A. Troeman (J. Hol.)
E. pinedo (Herc.)

Reserves:
Putto (Transv.)
J. Hollander (R.C.C.)
E. Atalida (Herc.)
C. Bosch (S.U.B.T.)
L. B. Isidora (Volh.)
Meulens (R.C.C.)
Mau A Sam (Transv.)
J. Leonora (J. Leonora)

ASIENTO ZILVEREN BAL WEDSTRIJDEN.

1 October 1937
5.00 — 5.30 n.m.

Asiento / Hollandia	a	L. Willems

3 October 1937
9.00 — 9.30 v.m.

S.U.B.T. / R.C.C.	b	O. Corsica

9.35 — 10.05 v.m.

Transvaal / Scherpenheuvel	c	F. Kranenburg

10.10 — 10.40 v.m.

Hercules / J. Holland	d	A. Jesurun

10.45 — 11.15 v.m.

Volharding / Feyenoord	e	L. Dijk

11.20 — 11.50 v.m.

Winnaar b / Winnaar c	f	A. Oehlers

3.45 — 4.15

Winnaar a / Winnaar d	g	R. Jansen

4.20 — 4.50 n.m.

Winnaar f / Winnaar e	h	F. Kranenburg

5.00 — 5.40 n.m.

Winnaar g / Winnaar h		H. Elfrink

ASIENTO ZILVEREN BAL WEDSTRIJDEN.

1 October 1937

ASIENTO — HOLLANDIA) 5.00) 3.45

3 October 1937

HERCULES — J. HOLLAND) 10.10) 3.45
TRANSVAAL — SCHERPENHEUVEL) 9.35) 11.25
S.U.B.T. — R.C.C.) 9.00) 11.25
VOLHARDING — FEYENOORD) 10.45) 4.20
11.25) 4.20
3.45 — 4.20) 5.00

HET BESTUUR.

Schepenlijst over de maand September 1937.

24.	San Jose	Fransch	Le Havre	Cristobal.
26.	El Libertador	Ned.	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
26.	Oranje Nassau	„	La Guaira	P. Cabello
26.	Rotterdam	Ned.	La Guaira	La Guaira
26.	Lochkatrine	Fransch	Le Havre	Cristobal
27.	Patricia	Duitsch	P. Cabello	P. Colombia
27.	Stuyvesant	Ned.	La Guaira	P. au Prince
27.	Sorvangen	Noor	S. Domingo	La Guaira
27.	Caracas	Am.	La Guaira	P. Cabello
27.	Troja	Duitsch	Maracaibo	Maracaibo
28.	Heinz Horn	„	P. Cabello	P. Colombia
28.	Lara	Am.	Maracaibo	Maracaibo
29.	El Libertador	Ned.	Maracaibo, Aruba	La Guaira
29.	Frida Horn	Duitsch	P. Plata	C. Trujillo.

De Waarheid.

Het blauw van de hemel is prachtig. Maar daarbij blijft het, want ondanks alle techniek komt geen enkele kleur van een damesjaponnetje dit blauw nabij. Daarom zoekt men het bepaald in de luchtigheid, om althans nog enige overeenkomst te hebben. Nu is het begrijpelijk, dat de nabootsing van het ware moeilijk is, waaruit men veilig de conclusie mag trekken, dat de waarheid op zich zelf een moeilijkheid is in de overtreffende trap. Hetgeen velen als een verontschuldiging nemen, wat altijd gemakkelijker is dan te proberen het ware te bereiken.

De mensen vertellen en praten veel, zonder dat men daarbij aan sprookjes behoeft te denken. Duimzuigerij is een bezigheid, welke door geen mens behoeft te worden aangeleerd, omdat deze gave met de geboorte wordt medegegeven, evenals een stel armen en benen. Een van de moeilijkheden om de waarheid te spreken is bovendien deze, dat de waarheid geheim wordt gehouden. Het ligt niet in de aard en in het karakter van vele mensen om met de waarheid voor de dag te komen. En een ander kan er dan naar lopen zoeken, zoals de lui in Friesland dit doen naar de kievitseieren. Want de kievit lijdt ook wel een beetje aan het gebrek van te weinig loslippigheid, waarbij het eigenbelang natuurlijk een rol speelt. Een belang, dat de mensen dikwijls tot het hunne maken. Want heeft u bij lippenstiften en damesvetpotjes ooit een opgave der samenstelling gezien om de prijs van een rijksdaalder te rechtvaardigen?

De mensen zijn er nu eenmaal nooit op uit om met de waarheid te komen aandragen. Daarom zijn er, om dit te bereiken, van staatswege instellingen in het leven geroepen, welke wij betitelen met de naam van gerechtshoven. Daar wordt door bestudeerde mensen alles uitgeplozen om achter de waarheid te komen. En ligt het op de weg van de burger een staatsinstelling concurrentie aan te doen of overbodig te maken?

De fantasie moet de conversatie levendig houden. Want stelt u zich eens voor, dat aan de bittertafel of op dameskransjes uitsluitend de waarheid werd gesproken! De gesprekken zouden al spoedig vast lopen wegens gebrek aan stof.

Bovendien, werd de waarheid altijd gesproken, dán zou de wereld doortrokken worden met ruzie en allerlei onaangenaamheden, voor zover dit bij de huidige wanorde nog mogelijk is.

Daar had je die man, die zijn buurman ontmoette. De man was zichtbaar geprikkeld en het was duidelijk, dat hij iets te zeggen had.

— Wat vertellen ze hier in de buurt toch een hoop leugens van me! riep hij verontwaardigd uit. Heeft u er ook van gehoord?

— Het had erger kunnen zijn, meende de buurman.

— Wat erger? Alsof het al niet genoeg is! Mijn naam wordt door het slijk gehaald met al die leugens, die ze over me rondstrooien!

— Jawel, ik weet het, maar ze hadden ook de waarheid over je kunnen vertellen!...

Waaruit blijkt, dat menig mens nog geflatteerd wordt door leugentaal.

MAMAATJES EN... PAPAATJES.

Deetje — let wel, een enig kindje — is een koppig nest. Heeft Deetje het op de heupen, dan mag maatje zo lief kwelen als ze wil, haar gelaat tot de vriendelijkste plooi dwingen, Deetje doet het gevraagde eenvoudig niet.

Zelfs als papa zijn dierbare wederhelft ter hulpe wil zijn, blijkt ook zijn gezag ijdel.

Nu zal men toch eens eindelijk Deetje middels haar zitvlakje mores leren? 'n Uitmunde obat voor zulke onwillige kindertjes, mits kalmpjes toegediend. Wonderbaar is dan vaak de uitwerking.

Edoch, tot Deetje's pa en ma's hersenen dringt zo iets niet door. Hun kind slaan? „O neen, daarvoor houden we te veel van Deetje."

Erger, dat in haar dwaze verblinding de moeder zich nog durft vleien: „wat heeft dat kind toch een wilskracht! Vin je ook niet, mannie." En dwaze mannie vindt dat waarachtig ook.

Hoe vele ouders houden zich aldus voor de gek, en ook helaas hun kind? Maar ze zullen er plezier van beleven! Eigenlijk volop verdiend.

Eerst naar LINKS, dan naar RECHTS uitkijken vóór u oversteekt, en.... even uw beurt afwachten. (Neem liever een latere tram dan.. de auto van den „Eerste Hulpdienst".)

